

i § 100 med den yderste Sambittighedsfuldhed og Nøiagtighed ville blive iagttagne af det nærværende Ministerium, men Et er, at Bestemmelserne i § 100 blive iagttagne og et Andet er, hvormeget der bliver opretholdt af den Land, hvori Grundloven er skreven. Ved at nære Frøgt for Grundlovens Opretholdelse i Danmark, naar den egl. Kundgjørelses Gjenemførelse betroes til det nærværende Ministerium, støtter jeg mig, som sagt, ikke paa de Omstændigheder, jeg nu nylig har nævnt; jeg skal ikke lægge Vægt paa disse Udtalelser fra enkelte Ministres Side, jeg skal heller ikke lægge Vægt paa den Naade, hvorpaa for Exempel Udenrigs- og Premierministeren finder det passende at tale til Rigsdagen, en Udtryksnaade, som er tilstrækkelig karakteriseret under Forhandlingerne forleden Aften af den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), en Udtryksnaade, hvis Sandhedskjærlighed er tilstrækkelig belyst af den ærede Rigsdagsmand for Odense. Paa alt Eligt skal jeg ikke lægge Vægt, men jeg skal lægge Vægt paa den Holdning, som Ministeriet i sin Heelhed har viist ligeoverfor Rigsdagen (Hør!), jeg lægger Vægt paa den Naade, paa hvilken det nærværende Ministerium i sin Heelhed er kommen Rigsdagen imøde, navnlig efter at Forhandlingerne om denne Sag ere begyndte, og jeg skal navnlig lægge Vægt paa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Odense fremhævede, at Ministeriet Intet har gjort i saa Henseende (Hør!). Jeg støtter mig imidlertid ikke alene derpaa, men jeg støtter mig paa den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar d. A., dette Afskykke, som Premierministeren har betegnet os som Kilden til al Trøst og Beroligelse for os, jeg støtter mig ikke blot paa den Land, som gaaer igjennem hele den kongl. Kundgjørelse, og om hvilken den høitærede Rigsdagsmand for Ma-

ribo 4de District (Monrad) har sagt, at den tydede paa et tydf. Hjertelag, og at den ikke kunde være affattet med et danff. Hjertelag, men jeg støtter mig ogsaa paa enkelte Bestemmelser i denne allerhøieste Kundgjørelse. Jeg støtter mig navnlig paa, hvad der i den er udtalt om, at der skal forsøges indført i Slesvig og Holsteen en stændersk. Repræsentation (Hør!) — jeg beder Dem, mine Herrer! vel at erindre Ordet „stændersk“. Den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har ogsaa viist os under de tidligere Behandlinger, hvad Betydning der ligger i Ordet „stændersk“. Jeg behøver derfor ikke videre at udvikle, hvad det vil sige, men jeg beder Forsamlingen erindre, hvad der er Hovedtanke i den allerhøieste Kundgjørelse, den Hovedtanke, som det store Fleertal her i Thinget har erklæret beredvilligt, ærligt og aabent at ville understøtte Ministeriet med at gennemføre, det er at skabe en Fællesforfatning, for derved at tilveiebringe en Samordning af Monarchiets forskjellige Dele. Men hvorledes kan man nu troe, at, naar de to af disse tre Dele faae en Forfatning, der støttes paa en stændersk Repræsentation, at der i den tredie Deel, det egentlige Kongerige Danmark, kan bestaae en Forfatning, en Ordning af Folkets Deeltagelse i Bevilgningen og Lovgivningen for Landets egne Anliggender, som skulde kunne hvile paa Basis af de Bestemmelser, der ere udtalte i Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 (So!). Ja, man kan gjerne sige jo, at det kan lade sig gjøre, og man kan gjøre et Forsøg, men jeg troer, at det vil blive en aldeles Nødvendighed, at der i saa Henseende maa skee en Forandring, naar Forholdene blive saaledes, som Ministeriet ifølge sin Udtalelse i den allerhøieste Kundgjørelse tilstgter at skabe Forholdene i Slesvig.